

i verden – forstået på den måde, at man ikke har været i stand til at skabe en forståelig og rimelig flygtningepolitik, som har kunnet hjælpe alle flygtninge lokalt, altså i nærområderne. Vi har oplevet, at mange flygtninge rundt omkring i verden flygter for at skaffe sig bedre vilkår, bedre bolig og bedre muligheder for at leve, altså en slags social turisme, der har gjort, at de virkelige flygtninge, der virkelig trænger til hjælp, måske ikke får den. Det bør FN blive bedre til.

I nogle rapporter er man begyndt at påpege problemerne i, at Vesten er blevet oversvømmet af bekvemmelighedsflygtninge, som måske ikke er reelle flygtninge. Det er udmærket, og det er også vigtigt, at man fortsætter arbejdet med at sætte ind i nærområderne de steder, hvor der er konflikter, og hjælper med at løse de flygtningeproblemer, der findes.

Et femte område, som vi synes er afgørende vigtigt, hvis FN fremover skal have en afgørende rolle at spille i verdenssamfundet, er bekæmpelse af epidemier. Man skal rykke hurtigt ud i samme øjeblik, man bliver klar over, at der er en epidemi på vej, og man skal også aktivt bekæmpe de store epidemier, som hænger allerede nu.

Kl. 13.05

Aids er et godt eksempel på en epidemi, som er gået over gevind, fordi man ikke har taget styringen. Den har givet enorme problemer, specielt i den tredje verden, i de senere år, og man bør blive bedre til at bekæmpe den slags problemer fra FN's side. Man gør meget – det skal ikke siges, at der ikke gøres noget, for der gøres meget – men der skal gøres endnu mere, for at FN kan være i en førende rolle.

Vi ser også gerne, som vi tidligere har debatteret her i Folketinget, at man ikke udelukker nogen lande. Vi har haft diskussionen om Taiwan, hvor man ikke kunne gøre en fuld indsats mod SARS-epidemien, fordi Taiwan ikke har kunnet og åbenbart stadig ikke kan blive observatør i Verdenssundhedsorganisationen. Alle lande bør kunne være med, og at et stort land som Kina kan blokere for, at et lille land kan blive observatør, er urimeligt.

Jeg skal afslutningsvis på Dansk Folkepartis vegne og på grundlag af de ting, som jeg har været inde på i min tale, fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til i FN at arbejde for

- international fred og sikkerhed,
 - bekæmpelse af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben,
 - begrænsning af befolkningstilvæksten i den tredje verden, så sult og underernæring bekæmpes,
 - at flygtningeproblemerne løses i nærområdet, ved at flygtninge beskyttes og hjælpes der, og
 - bekæmpelse af epidemier som f.eks. aids.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 104).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingerne.

Næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne indlede med at kvittere for, at vi har fået denne debat om de danske prioriteringer, hvis – eller forhåbentlig *når* – det lykkes os igen at blive indvalgt i FN's Sikkerhedsråd. Det er altid af stor betydning, ikke mindst for et lille land, at få direkte del i de helt centrale beslutninger, som vedrører den globale udvikling.

At udfordringerne er store, og at de er komplekse, er indlysende. På trods af utallige eksempler på utilstrækkelighed og måske også det, der er værre, er det en kendsgerning, at FN er verdenshistoriens bedste bud på at etablere en global ramme for en international retsorden, og det er det, vi hele tiden skal holde fast i. Det er den positive arv fra anden verdenskrig, og det er en vision, som heller ikke vor generation har et reelt alternativ til. Tværtimod har vi en dyb forpligtelse til at yde vort bedste, blot det ikke bliver på en sådan måde, at det bedste bliver det godes værste fjende – sagt med andre ord: Vi kan ikke droppe FN, bare fordi FN undertiden ikke lever op til forventningerne, lige så lidt som vi kan droppe at løse problemer, fordi det i en given, konkret situation ikke kan ske i FN-regi.

Netop i disse år står FN over for meget store udfordringer, og vi er i Det Konservative Folkeparti meget tilfredse med det oplæg, regeringen er kommet med angående prioriteringer. Ikke mindst er det godt, at det i forbindelse med denne debat er lykkedes at skabe nogenlunde bred enighed om, hvad Danmark især skal bruge kræfterne på. Jeg vil specifikt gerne takke Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre for virkelig at være gået det sagliges ærinde i denne sag, for